

Szerkesztőségi iroda

Sepsi-Szentgyörgyön
Csiki-utca, Mathcovics-féle
ház, hová
a lap szellemi részét illető
kérdések küldendők.

Kiadó hivatal:

BERNSTEIN MÁRK
könyvnyomdája
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap.
A „Háromszéki háziipar-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen laphe-
tenként kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTEK
Helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 ft 50 kr.

Hirdetmények díja:
3 hasábos peti-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

a „NEMERE”

IX. évfolyamának IV. negyedére

Előfizetési feltételek:

Október - december 1 frt 50 kr.
Egy hóra frt 50 kr.
Egész évre 6 frt — kr.
Külföldre egész évre 8 frt — kr.

Az előfizetési pénzek a „Nemere” kiadó-
hivatalának Bernstein Márk könyvnyom-
dájába Sepsi-Szentgyörgyre küldendők.

Előfizetőinket szívesen kérjük előfizetéseiket
megújítani, miután felesleges példányokat nem nyo-
mattathatunk.

A „Nemere” kiadó hivatala

Sepsi-Szentgyörgy, 1879. okt. 6.

Az idők mindig rosszabbakká válnak. Most
ötven éve négy lángész és tanult férfi a vi-
lágot oly találmánnyal gazdagította, mely, hogy ha
nemzetek és nem fejedelmek kezei közt lenne a
hatalom, a háborukat lehetetlenné tenné. Most 50
év előtt négy gőzmozdony indult meg Angliá-
ban a rainhilli vasuton, első kísérletet teendő.
A kormányok nagyon elleneztek ezen találmány elfo-
gadását, mert attól tartottak, hogy ez által a vá-
mók, az utlevél-díjak, a felügyelés az egyesek fe-
lett lehetetlenné fog válni, vagy nagyon megnehe-
zítettetni; de azt is előre látták, hogy a vasutak
a szabadságnak legnagyobb előmozdítójaként fog-
nak szolgálni, mint a forgalom és közlekedés leg-
hatalmasb eszközei.

Tizenkilenc és husz évvel ezután a világ
már nagyon átalakult. 1848-ban a forradalom
győzött egész Európában; ennek Bécsben La-
tour hadgyér hekatombéul áldoztatott fel, de
ezért a reakció egy év múlva véres boszút állott
Aradon és Pesten.

Ismét 30 év folyt le. A reakció fő képviselője
Bismarck herceg hatalmasabb, mint valaha
államférfi volt s szeretné Európát visszavezet-
ni oda, hol világrészünk 1815-ben állott.

Lehetetlen volt október 6-án meg nem emlé-
kezni a három nagy napról: 1829-ben, 1848-ban
(s 1849-ben).

Bécsbe szabadságtübjából visszament a muszka
nagykövet Novikoff, kivel Andrássy egy egész
óraig konferált. Bécsbe azt mondta, hogy érdekes
volna a diplomaták ajtáin hallgatózni, nem hogy
valami nagy titkokat tudjunk meg, hanem hogy
mulassunk.

Bismarck herceg, mint a „Dritto” jelenti,
Robilliant bécsi olasz nagykövetnek megüzente,
mint sajnálja, hogy személyesen nem látogathatta
meg, hanem csak névjegyet küldötte neki; elfog-
lalattása nem engedte, hogy hozzá menjen. De hát
a pápai nunciussnál és a török nagykövetnél látog-
atásokat tenni ideje volt?

A „Memorial diplomatique” minden más la-
pok által tett meghazudtolások daczára fenntartja
közlését, mely szerint a porta elhatározta volna
Kelet-Rumélia katonai megszállását és Aleko pasa
letételét a kormányzóságból.

A vatikán és Belgium közt a feszültség
napról-napra növekedik. A belga püspökök a kor-
mány által behozott nevelési törvény ellen nem-
csak izgatnak, — de ellentállásuk annyira megy,
hogy azon gyermekeknek, kik laikus iskolákba jár-

nak, nem engedik a belépést a templomokba és
őket az urvaosora szentségétől eltiltják. Bizony,
bizony még megérjük Belgium elszakadását a ka-
tholikus egyháztól.

Franciaországban Ferry Jules nevelés-
ügyi miniszter ujjal kijelentette, hogy el nem fog
állani a 7-ik cikktől. A pápa utasításokat nem
adott Czaki bibornok nunciussnak, de megbizta őt,
jelentené ki Waddingtonnak a pápa jóakarátát a
kormány iránt.

A spanyol kormány elhatározta, hogy
10,000 embert küldend el Kubába a béke helyre
állítására céljából. — Ki tudja, nem lesz-e szükség
még többre, hogy országában fentarthassa magát?
Mint hírlik, a katonaság közt a hangulat napról-
napra forradalmibb lesz, csak egy intés Serrano-
tól és az egész hadsereg mellé áll a Bourbonok
ellen.

A novisinjei lázadókkal történt össze-
ütközésre vonatkozólag a „St. Petersburgskija Wje-
domosti” szept. 30-ki számában a többek közt így
szól: „Ausztria szláv lakosainak eféle magános fi-
zikai lázadásai annál sajnosabbak, mivel ezeknek
elnyomására más, fel nem lázadó szlávok alkalmaz-
tatnak és így mindkét részről a szláv vér csak a
végeit ontik, hogy a szlávok az osztrákoktól an-
nál inkább leigáztassanak. Az osztrák szlávoknak
arra kellene törekedni, hogy nemzetiségüket gyer-
mekeik rendszeres nevelése, nyelvök fejlesztése és
szoros egyházi egység által biztossítsák. Részletes
felkelések csak a meredély szélére viszik őket. —
Hogy az osztrák jármot lerázhassák, Ausztria szláv
népeinek be kell várnok az alkalmas időpontot, a
melyben a szlávok egységének eszméje és a füg-
getlenség szüksége valamennyi szláv fajt áthasson
és ők magukat szilárd kötelékek által összefűzzék
és valamennyien érdeközösségükkel elismerjék. Az
osztrák szlávok szabadságát egyidejűleg csak a
művelődés terjesztése és egy általános szláv nyelv,
nem pedig egyes felkelések fogják megteremteni.

Ő Felsége a névnapja alkalmá-
ból szerencsekívánatokra Tisza miniszterelnöknek
a „Bud. Corr.” szerint következő választ sür-
gönyözte:

„Szíves köszönettel fogadom magyar minisz-
tertanácsom, valamint az országgyűlés mindkét
házának szerencsekívánatait s azon őszinte ohaj-
tással viszonom azokat, hogy a mindenható ál-
dása kísérje az ország javára irányzott közös tö-
rekvéseiket. Ferencz József s. k.

A király sürgönyének a „Pesti Napló” által
közölt szövege tehát valótlan.

A bécsi találkozáshoz. A párisi kor-
mánykörben — írják a „Pol. Corr.”-nek — igen
nagy elismeréssel vannak a bécsi cabinet amaz
előzékenységeért, hogy eleve elhárítani iparkodott
minden képzeltető félreértést Bismarck herceg bé-
csi látogatását illetőleg, jöllehet e tekintetben, is-
mervén a helyzetet, különben is teljesen meg vol-
tak itt nyugodva. Franciaországban a közvéle-
mény tényleg nem adott helyet valami különös
aggodalomnak az említett találkozással szemben.
A francia közvélemény kétségkívül mindig bizat-
matlan kissé Bismarck herceggel szemben, de ezen
esetben meg van nyugodva. A kormány, mely az
ország véleményével megegyezik, nem híhet bár-
mily szövetségben vagy csak határozottan körül-
írt megegyezésben a monarchia és Németország
közt. A jelen körülmények különben sem kíván-
nak olyasmit. Ha, mint Párisban hiszik, a bécsi
megegyezés főpontja a berlini szerződés legtelje-
sebb végrehajtásában áll, akkor Franciaország ép
úgy mint Anglia Ausztria-Magyarországgal és Né-
metországgal egyetértve fog eljárni. Tudják azt,
hogy Németország koronkint szívesen hajlik Orosz-
ország felé, a mi a keletet illeti, Angliával a le-
hető legjobb egyetértésben maradjanak. Ausztria-
Magyarország szintily észélyes volt. Egy francia
diplomata a keleti kérdés jelenlegi állásáról egy
társalgásban így nyilatkozott:

„Bismarck herceg Bécsben léte nem nyugta-
lanított minket; értesítve voltunk felőle; a herceg
látogatásának célja az egyensúly helyreállítása

volt. E pillanatban arról van szó, hogy az ausz-
triai szlávok az orosz szlávokkal szemben a Bal-
kán-félszigeten kissé megerősítettessenek, hogy Orosz
ország megakadályoztassék abban, hogy legköze-
lebb akár Törökország, akár Ausztria ellenében
megkezdhesse a harcot. Ez tehát a status quo
fentartása, minden további kérdés elodázásával.
Az osztrákok, az oroszok, sőt a törökök is köl-
csönösen centralizálni fogják egymást. Ez min-
den, a mit kívánhatunk. Nem feladatunk elősegi-
teni sem egyiket, sem másikat. Komoly biztosíté-
kok rejlenek ebben az általános békére nézve,
mely ez időszert Franciaországnak legfőbb szük-
séglete. A jövő értetlen marad; később mi is
erősebbek leszünk. Ez azonban nem gátolja azt,
hogy a török reformok azonnal fontolóra ne vétes-
senek.”

Egyébként a bécsi nagykövetség jelentései
a francia minisztertanácsban igen örvéndetesek-
nek találtattak. Esetelik azt a kedvező benyo-
mást, melyet a német kancellár látogatása Teis-
serenc de Bort nagykövetnél hátrahagyott. A
nagykövet ezenkívül szóbeli felvilágosítókat is
fog hozni, melyek kiegészítik az említett jelenté-
seket, és — mint mondják — fontos nemzetközi
kérdéseket is érintenek. Bismarck különben, mint
párisi körökben megjegyzik, sohasem is hitt a fran-
cia-orosz szövetségben.

A bécsi találkozás után különben nem csa-
pán Gorcsakov és Bismarck találkozásáról, hanem
egy másik entrevuéről is volt szó — legalább Pá-
risban, a hol az a hír járt, hogy Cavovas del Cas-
tillo, a spanyol miniszterelnök találkozni fogna
Bismarck herceggel. Ha ez a hír teljesen kacsa-
nak bizonyult is már fölmerülése pillanatában, azt
egész komolyan állítják, hogy Alfonzo király mi-
nisztertanácsot tartott, a melyben az osztrák-ma-
gyar-német megegyezés és annak Spanyolorszá-
gra való visszahatása beható megbeszélés tárgyát
képezte.

Oroszország és Németország viszonyáról
szól a berlini Kreuzzeitung. Gorcsakoffnak
a „Soleil” tudósítójával folytatott párbeszédere né-
hány ironicus megjegyzést tesz és azt mondja,
hogy Gorcsakoff az ő nyilatkozata által Orosz-
országnak Ausztria-Magyarországgal, valamint Né-
metország iránti viszonyát alaposan kompromittálta.
Aztán így folytatja: „Ezzel szemben Bismarck her-
cegnak bécsi látogatása annál jelentőségesebb.
A német birodalmi kancellár személyesen meg-
győződött Bécsben, hogy Andrássy gróf visszalé-
pte nem érinti Ausztria-Magyarország külügyi poli-
tikáját, s hogy a szövetség Németországgal Ausz-
tria-Magyarországnak alapkövét képezi. A há-
rom császár-szövetségnek vége, mert a panslavis-
mus nem találta fel benne, a mire számított. A
panslavismus Ausztria-magyarországnak keleti ér-
dekeivel meg nem egyeztethető s Németország e
tekintetben Ausztria-Magyarország pártjára áll. Az
osztrák-magyar-német szövetséget Angolország
minden időben fejlesztheti. E három hatalom szö-
vetsége és Franciaországnak nyilván való béke-
szeretete biztosítja Európa békéjét. Későbbben Orosz-
ország is vissza fog térni a régi kerékvágásba,
érezve isolaitságát.”

A porosz képviselőházi ósválasztások
végleges eredménye biztosan még át nem tekin-
tethető. A nemzeti liberális párt közlőnyei azonban
annyit már elárulnak, hogy e párt tetemes veszte-
séget szenvedett s a conservativok előnyre tettek
szert. Lasker bukása Frankfurtban bizonyos; de a
liberális párt más helyütt lépteti föl e vezérfrüjt.
— Richter megválasztása is kétségessé vált. Ő
mondta ki azon merész ellenzéki jelszót „Le Bis-
marckkal”; Bismarck erre „Le Richterel” válaszolt.
A falusi választókerületekben a conservativok
nagy sikert arattak. A liberálisok Pomerniát Stet-
tinnel együtt elvesztették.

Az erdélyi gazdasági egylet V-ik
vándorgyűlése.

— október 5-én.

Kilenc óraker Tisza László elnökte alatt
gyűlés tartott, melyben a szemle-bizottságok ol-
vasták fel jelentéseiket a mult napi kirándulásaik-
ról. Bizottságok voltak kiküldve Földvár, Kőrös-
patak és környéke, Uzón, Kézdí-Vásárhely, Cser-
náton, Dálnok, Bodola, Zágon, Kovászna és Ba-
róthra.

Az egyes előadók megkapó ügyességgel vá-
zolták az illető helyeken találtató gazdasági elő-